

[Indenrigsministeren.]

Som nævnt er forslaget identisk med det forslag, som blev fremsat i februar, og som indtil tingets sommerferie blev behandlet i et særligt udvalg. Dette udvalg afgav som afslutning på sit arbejde den 15. juli 1974 en beretning, som vi i ministeriet nøje har gennemgået. Bortset fra at udvalget imødeser lovforslagets genfremsættelse, indeholder beretningen ingen flertalsudtalelser, men derimod en lang række mindretalsudtalelser, som anbefaler nogle — til dels modstridende — ændringsforslag.

Når lovforslaget genfremsættes uændret, skyldes det ikke, at regeringen står afvisende over for alle de fremsatte ændringsforslag, men er alene dikteret af praktiske grunde. Jeg er naturligvis indstillet på at følge udvalgsbetænkningen op. Dette har jeg tænkt mig at gøre ved snarest over for det kommende folketingsudvalg, der skal behandle lovforslaget, at fremkomme med de ændringsforslag til lovforslaget, som regeringen umiddelbart har kunnet tilslutte sig. Det drejer sig for det første om en ændring af priskontrolreglerne, der i sommerens løb er blevet drøftet mellem handelsministeriet, monopoltilsynet, sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet med henblik på — gennem en overflytning af kontrollen til monopoltilsynet — at gøre den offentlige kontrol med priserne på farmaceutiske specialiteter effektiv. Dernæst er jeg, selv om det her ikke drejer sig om en egentlig lovændring, blevet opmærksom på, at det krav, der stilles i bemærkningerne til lovforslaget, om at særnavn og fællesnavn på etiketter og emballage skal angives med lige store typer, er vanskeligt at gennemføre og tillige rummer sundhedsmæssige betænkeligheder. Denne ændrede opfattelse deles af flere af mindretallene i folketingsudvalget og støttes bl.a. af Den almindelige danske Lægeforening og sundhedsstyrelsen, og det er derfor min agt over for folketingsudvalget at tilkendegive, at det nævnte krav ikke vil blive stillet, selv om det står i bemærkningerne. Endvidere er vi i ministeriet i sommerens løb blevet opmærksom på en mangel ved kravene til lægemiddelreklamerne. Jeg vil derfor foreslå, at disse krav suppleres, således at det kun bliver tilladt at angive en farmaceutisk specialitet som virksom inden for dens godkendte virksomhedsområde.

Et særligt spørgsmål, som vi for tiden overvejer, er, om der er behov for en statslig lægemiddelinformation, som foreslået af et udvalg under sundhedsstyrelsen. I disse overvejelser indgår tillige spørgsmålet om omkostningerne herved.

Jeg vil senere forelægge resultatet af disse overvejelser.

Blandt de øvrige forslag, som folketingsudvalget fremførte, vil jeg gerne nævne et par, som jeg har en betydelig sympati for, men som jeg alligevel ikke mener at kunne fremme.

Det drejer sig om en snævrere og mere præcis ramme for lovforslagets område og om gennemførelsen af en egentlig specialitetskontrol over for seruminstitutternes produkter.

For lige at tage det sidste først må jeg sige, at jeg principielt mener, at alle lægemidler burde behandles ens. Og, foranlediget af ændringsforslagene, har vi i sommerens løb regnet på, hvad en kontrol af seruminstitutternes produkter ville koste. Vi er herved nået frem til, at en sådan dobbelt statslig kontrol formentlig næsten ville fordoble udgifterne ved lovforslagets gennemførelse, idet den ville kræve ansættelse af nye folk både på seruminstitutterne og på sundhedsstyrelsens farmaceutiske laboratorium. Hertil kommer, at der rent praktisk vil være store problemer forbundet med at skaffe den nødvendige ekspertise, der i dag kun findes på institutterne og hos industrien.

Jeg er derfor nået frem til — og her ganske på linie med apotekerlovudvalget — at vi, i hvert fald indtil videre, må fortsætte med den nuværende ordning.

Når jeg ikke mener at kunne imødekomme ønsket om en snævrere ramme for lovforslagets område, er det, fordi der ikke findes præcise og administrativt anvendelige definitioner på de begreber, som vi arbejder med på lægemiddelområdet, f.eks. sygdom, sygdomssymptomer, uskadelige (lægemidler), kosttilskud, naturmedicin osv. Derfor bliver virkningerne af at forsøge at opstille præcise definitioner på begrebet lægemidler, at loven dels bliver for restriktiv over for præparater, hvor der er mindre grund til restriktioner, f.eks. uskadelig naturmedicin, dels forhindrer, at en kontrol kan kræves gennemført på områder, hvor der er behov herfor, f.eks. infusionsvæsker, som udeluk-